

VÅRE NORSKE HUNDERASER

Haldenstøver

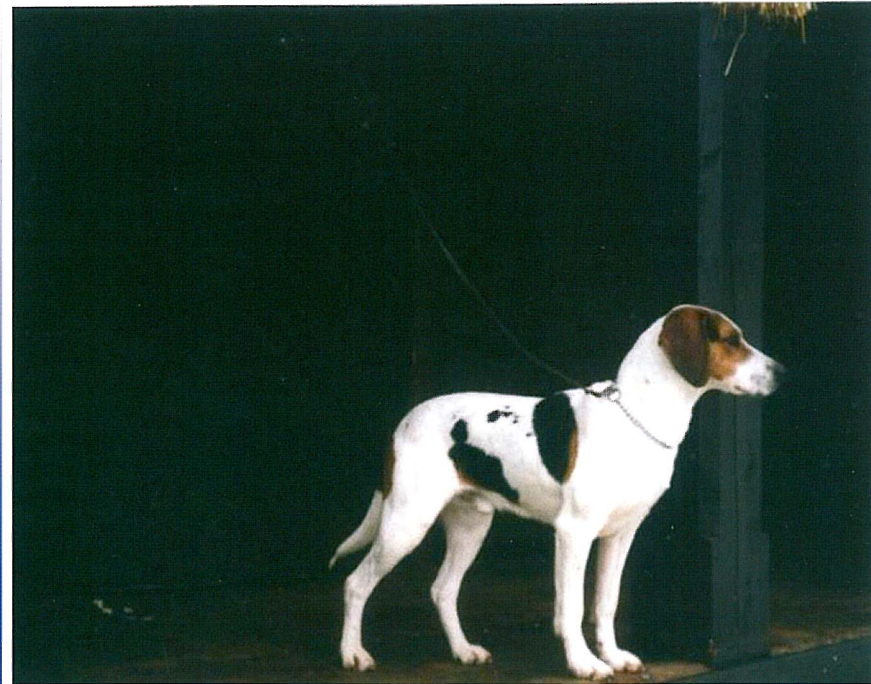

Foto: Ukjent

Opprinnelse

Den norske støverrasen har sitt ankerfeste ved Halden. Der ble den avlet frem gjennom kryssninger av foxhounds fra England, beagle og lokale støvere fra siste halvdel av 1800-tallet.

Avlsarbeidet ga tidlig en støvertypen med et visst ensartet preg som kunne danne grunnlaget for en rase, men det var hele tiden problemer med en smal avlsbase. Hundepest i 1931 og andre verdenskrig holdt på å knekke haldenstøveren, men entusiaster fikk fart på avlen igjen etter krigen, og i 1952 ble den godkjent som egen rase. Nå steg interessen for rasen og det ble kåret flere championer, men allerede fra 1956 falt interessen og rasen har aldri vært stor og tallrik.

Til tross for at det alltid har vært en liten populasjon er det ikke registrert betydelig omfang av arvelige sykdommer (f.eks. HD) i rasen.

De senere årene har antall nyregistrerte valper av haldenstøver hos Norsk Kennel Klub ligget på 7-21 i året. Antallet regnes for faretruende lavt, og må øke betraktelig dersom rasen skal sikres en livskraftig fremtid.

Eksteriør

Haldenstøveren er middels stor, rektangulær og kraftig, men ikke tung. Hodet er middels stort med svakt hvelvet skalle. Nakkeknøl og stopp er lite markert. Ørene er hengende og middels høyt ansatt. Halsen er forholdsvis lang og kraftig. Pelsen er todelt med tett underpels og kort, rett overpels. Halen rekke omtrent til hasene og bæres lavt. Fargen er oftest hvit med svarte flekker og mindre rødbrune tegninger på hode og bein. Ønsket høyde for hannhunder er 52-60 cm. og 50-58 cm. for tisper.

Bruksegenskaper

Haldenstøveren er en god jakthund med god jaktlyst og et vennlig vesen. Den utmerker seg ved å ha sterke nerver og være særdeles omgjengelig og tillitsfull. Mange haldenstøvere har gjort det godt på jaktprøver. Den kan derfor karakteriseres som en fin kombinasjon av jakt- og familiehund. Med sitt gode og åpne vesen er den lett å dressere.

Foto: Ukjent

Sikring av haldenstøveren for fremtiden

Det har vært noe lav etterspørsel etter valper de siste årene, og tilgangen på valper har ikke alltid dekket etterspørselen - og når det har vært ledige valper kan det ha vært mangel på kjøpere. I en så fåtallig rase kan det derfor kreve stor tålmodighet og mye pågangsmot fra nye kjøpere. Det bør derfor regnes som positivt for rasen at de som er så heldige å få tak i en haldenstøvervalp forhåpentligvis er seg sitt ansvar bevisst og aktivt blir med i arbeidet for å bygge opp rasen.

Den viktigste sikringen av haldenstøveren er å sørge for at det finnes en stor og livskraftig stamme av rasen. Dette kan flere bidra med ved å skaffe seg haldenstøvere dersom de allikevel har tenkt å skaffe seg en harehund.

Det er etablert en sædbank for alle de norske hunderasene. Sædbanken bygges opp i samarbeid mellom de enkelte raseklubbene, Norsk Kennel Klub og Norsk genressurscenter, for å bygge opp en genbank med frossen sæd for langtidslagring.

Målet er at genbanken skal inneholde sæd etter ti hunder av hver av de sju norske hunderasene (foruten haldenstøver er det dunker, hygenhund, lundehund, buhund, norsk elghund grå og norsk elghund sort). Sæden skal fortrinnsvis lagres i ti år og kan tas i bruk ved f.eks. akutt krise i en rase eller ved behov for "gammelt" materiale i avlsarbeidet.

Du kan få mer informasjon hos Norske Harehundklubbers Forbund, Norsk Kennel Klub, Pb. 163 Bryn, 0611 Oslo, tlf. 21 600 900 eller Norsk genressurscenter, 1431 Ås, tlf. 64 94 90 55.

Norsk Kennel Klub, Pb 163 Bryn, NO-0611 Oslo
T: 21 60 09 00 F: 21 60 09 01
info@nkk.no
www.nkk.no

skog+
landskap
NORSK
GENRESSURSCENTER

Norsk genressurscenter
- inngår i Norsk institutt for skog og landskap
Pb 115, NO-1431 Ås
T: 64 94 90 55 F: 64 94 29 80
www.genressurser.no
post@skogoglandskap.no